

Wake bij het graf

In stilte, in gebed

19 april 2025

Parochie Onze Lieve Vrouw van Amersfoort - Sint Ansfriiduskerk

De Heer verlaten

Zijn vrienden zijn weggetrokken uit de omgeving van het kruis;
in gedachten verzonken,
teleurgesteld om wat er met Hem is gebeurd:
de Messias is dood,
alle hoop de bodem ingeslagen.

- Stilte en muziek -

De Heer in het graf gelegd

Lucas 23, 50 - 56

Jozef, een goed en rechtvaardig man, afkomstig uit de Joodse stad Arimatea, leefde in de verwachting van het koninkrijk van God. Hij vervoegde zich bij Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. Hij had het lichaam daarna van het kruis gehaald, het in linnen gewikkeld en Hem in een graf gelegd dat in de rotsen was uitgehouwen.

Het was voorbereidingsdag en de sabbat zou zo aanbreken.

De vrouwen die met Hem uit Galilea waren meegekomen, waren Jozef gevolgd en zagen het graf en hoe zijn lichaam erin werd neergelegd.

Toen gingen ze naar huis en maakten kruiden en balsem klaar.

- Stilte -

De belofte

Genesis 1,1.26-31a

God sprak:

“Nu gaan wij de mens maken,
als beeld van ons, op ons gelijkend;
hij zal heersen over de vissen van de zee,
de vogels van de lucht, over de tamme dieren,
over alle wilde beesten
en over al het gedierte dat over de grond kruipt.”

En God schiep de mens als zijn beeld;
als het beeld van God schiep Hij hem;
man en vrouw schiep Hij hen.

God zegende hen en God sprak tot hen:

“Weest vruchtbaar en wordt talrijk,
bevolkt de aarde en onderwerpt haar;
heerst over de vissen van de zee, over de vogels van de lucht
en over al het gedierte dat over de grond kruipt.”

En God sprak:

“Hierbij geef Ik alle zaadvormende gewassen
op de hele aardbodem aan u
en alle bomen met zaaddragende vruchten:
zij zullen u tot voedsel dienen.

Maar aan alle wilde beesten,
aan alle vogels van de lucht
en aan alles wat over de grond kruipt,
aan al wat dierlijk leven heeft
geef Ik het groene gras als voedsel.”

Zo gebeurde het.

God bezag alles wat Hij gemaakt had
en Hij zag dat het heel goed was.

- Muziek -

Het verbond

Genesis 5, 5 - 12.17 - 18

In die dagen leidde God Abram naar buiten en zei:

“Kijk naar de hemel en tel de sterren, als ge kunt.”

En Hij verzekerde hem: “Zo talrijk wordt uw nageslacht.”

Abram geloofde de Heer en deze rekende hem dat als gerechtigheid aan.

Toen zei God tot hem: “Ik ben de Heer, die u uit Ur in Chaldea heb geleid om u dit land in bezit te geven.”

Abram vroeg: “Heer God, hoe kan ik weten dat ik het inderdaad zal krijgen?”

Hij zei tot hem: “Haal een driejarige koe, een driejarige bok, een driejarige ram, een tortel en een jonge duif.” Abram haalde dit alles, sneed de dieren middendoor, en legde de stukken tegenover elkaar; alleen de vogels sneed hij niet door. Er kwamen roofvogels op de dode dieren af, maar Abram joeg ze weg.

Bij zonsondergang viel Abram in een diepe slaap; hevige angst en duisternis overviel hem. Toen de zon was ondergegaan, en het helemaal donker was geworden, zag Abram een rokende oven en een vurige fakkel die tussen de stukken doorging.

Op die dag sloot de Heer een verbond met Abram.

Hij zei: “Aan uw nakomelingen schenk Ik dit land, vanaf de beek van Egypte tot aan de grote rivier, de Eufraat.”

- Stilte -

Eeuwig leven

Romeinen 6, 3-11

Broeders en zusters,

Gij weet toch dat de doop
waardoor wij één zijn geworden met Christus Jezus
ons heeft doen delen in zijn dood?
Door de doop in zijn dood zijn wij met Hem begraven,
opdat ook wij een nieuw leven zouden leiden
zoals Christus door de macht van zijn Vader
uit de doden is opgewekt.
Zijn wij één met Hem geworden door het beeld van zijn dood
dan moeten wij Hem ook volgen in zijn opstanding,
in de overtuiging dat onze oude mens met Hem gekruisigd is;
daardoor is aan het bestaan in de zonde een einde gekomen,
zodat wij niet langer aan de zonde dienstbaar zijn.
Want wie gestorven is,
is rechtens vrij van de zonde.
Indien wij dan met Christus gestorven zijn
geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven;
want wij weten dat Christus,
eenmaal van de doden verrezen,
niet meer sterft:
de dood heeft geen macht meer over Hem.
Door de dood die Hij gestorven is
heeft Hij eens voor al afgerekend met de zonde;
het leven dat Hij leeft heeft alleen met God van doen.
Zo moet ook gij uzelf beschouwen:
als dood voor de zonde
en levend voor God, in Christus Jezus.

- Muziek -

Gebed

- We bidden samen -

God, Vader van Christus, de gekruisigde,
morgen is het Pasen,
maar overal is dood.
Hoe kan ik dan van leven spreken?
Mijn denken komt dit uur niet verder
dan de dag waarop Jezus onze diepste nood moest lijden.

God, Vader van Christus, de gestorvene,
morgen is het Pasen,
maar waar blijft de zon die onze zieke wereld kan genezen?
Ik sta in angst en vrezen bij 't lege graf,
een graf, waar ik u niet kan vinden.

God, Vader van de levende,
morgen is het Pasen,
Mag het dan feest zijn van de strijd tegen dood en lijden?
Mag het dan feest zijn van bevrijden,
feest van voorbijgaan van de dood?
God, wij vragen U,
doe ook ons opstaan in Uw levenslicht!

- Stilte -

*We leggen rozen neer bij het kruis.
Rozen met doornen,
tekenen van schoonheid en liefde,
maar ook van lijden en pijn.*

- Muziek -

Het wordt straks licht

Paul Chapel

Het is hier donker,
zoals het vaak donker is in een mensenleven.
Als blinden tasten wij langs de wand, onzeker,
als mensen zonder ogen.
In de bloei van ons leven zijn wij als doden.

Het kan donker zijn in ons leven
als wij angstig twijfelen aan alles,
als wij ons mislukt voelen,
als wij het niet meer zien,
als een huwelijk is gestrand,
als een onmisbare mens is gestorven.

Het kan donker zijn
als je geen hoop meer hebt, geen hoop op genezing,
geen hoop op geluk, geen hoop op liefde,
geen hoop op begrip;
als je alleen staat, helemaal alleen,
als je bang bent, heel bang.

Het kan zo donker zijn in je leven, dat je niets meer ziet,
dat je verlangt naar het einde, naar niets meer te zijn;
dat je denkt: nu maar slapen
en nooit meer wakker worden.

Het is hier donker,
als teken dat de Heer onze duisternis kent en begrijpt.
Het wordt hier straks licht, als teken dat deze nacht voorbijgaat,
dat de Heer ons in deze nacht hoop wil geven.
Elk einde kan een nieuw begin worden.

*In stilte verlaten de voorgangers de kerk.
Eenieder kan op zijn of haar moment de kerk verlaten.*

Dan zal ik leven

Huub Oosterhuis

Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De steen is weggerold.
Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet.
Wij zijn in bekenden veranderd.

De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakte te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen, aren, waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
Heuvels golven de verte in, bergopwaarts, en worden wolken.

Daarachter, kristal geworden, verblindend,
de zee, die haar doden teruggaf.

Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam heeft geroepen.

Voorganger: Arie van de Wiel
Lector: Aimée Rijlaarsdam
Muziek: Ron Adelaar